

CRvB 16 januari 1987 AAW 1983/S355 + 356 + 357
De Centrale Raad van Beroep
(mrs. Schoorl, Hermans, Rothuizen-Geerts)

Uitspraak in het geding tussen J.C. A.-W., wonende te B., nader te noemen: 'belanghebbende', en het bestuur van de BV voor de Detailhandel Ambachten en Huisvrouwen, nader te noemen: 'het bestuur'

I. Ontstaan en loop van het geding

Bij brieven van 9 oktober 1981, 7 december 1981 en 27 april 1983, van welke fotokopieën aan deze uitspraak zijn gehecht (Niet opgenomen), is namens het bestuur aan belanghebbende kennis gegeven van een drietal te haren aanzien genomen beslissingen.

De Raad van Beroep te 's-Hertogenbosch heeft bij uitspraak van 24 oktober 1983 de ingestelde beroepen gegrond verklaard. Hij heeft de Beslissingen van 9 oktober 1981 en 27 april 1983 vernietigd, voor zover daarbij de mate van belanghebbendes arbeidsongeschiktheid ingaande 1 juni 1979, respectievelijk 1 december 1982, is vastgesteld op 35-45% respectievelijk 45-55%, en de Beslissing van 7 december 1981 voor zover daarbij voor de periode 1 juni 1979 tot 7 december 1981 is teruggekomen op de bij Beslissing van 9 oktober 1981 vastgestelde algemene grondslag.

Voorts is verstaan dat aan belanghebbende ingaande 1 juni 1979 een uitkering krachtens de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet toekomt naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 45 tot 55% zulks van 1 juni 1979 tot 7 december 1981 te berekenen naar de algemene grondslag en na laatstgenoemde datum naar de individuele grondslag.

En tenslotte is verstaan dat aan belanghebbende ingaande 1 december 1982 een uitkering krachtens de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet toekomt naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 55 tot 65%.

Voor belanghebbende is mr. P.J. H., verbonden aan de Stichting Rechtsbijstand te T., van die uitspraak in hoger beroep gekomen, zulks op gronden aangevoerd in een aanvullend beroepschrift.

Ook het bestuur is in hoger beroep gekomen en heeft de gronden in een aanvullend beroepschrift doen uiteenzetten.

Het geding is behandeld ter terechtzitting van de Raad op 5 december 1986. Voor belanghebbende is verschenen mr. H. voornoemd: voor het bestuur mr. drs. M.J.C. R..

II. Motivering

In dit geding zijn twee vragen te beantwoorden:

I. Is de mate van belanghebbendes arbeidsongeschiktheid door het bestuur ingaande 1 juni 1979 terecht bepaald naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 35-45% en ingaande 1 december 1982 naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 45-55%?

II. Is de aan belanghebbende toegekende uitkering krachtens de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet ook over de periode van 1 juni 1979 tot 7 december 1981 terecht berekend naar de individuele grondslag, hoewel daarbij werd teruggekomen op de bij de Beslissing van 9 oktober 1981 plaats gehad hebbende toekenning naar de algemene grondslag?

ad I. De Raad verenigt zich met de gronden waarop de eerste rechter het oordeel heeft gebaseerd, dat de mate van arbeidsongeschiktheid van belanghebbende ingaande 1 juni 1979 had dienen te worden bepaald naar 45-55%, en ingaande 1 december 1982 naar 55-65%.

De Raad acht zodanige indeling, het geheel der beschikbare gegevens overziende, geen onderschatting van de arbeidsongeschiktheid van belanghebbende.

ad. II. Van de zijde van het bestuur is naar aanleiding van hetgeen in de aangevallen uitspraak is overwogen met betrekking tot het onderhavige punt in het aanvullend beroepsschrift onder meer het volgende aangevoerd:
'Bij Beslissing van 9 oktober 1981 is aan belanghebbende met ingang van 1 juni 1979 een uitkering krachtens de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet (AAW) toegekend, welke uitkering ten onrechte werd berekend naar de algemene grondslag.

Deze vergissing is door het bestuur hersteld bij Beslissing van 7 december 1981, derhalve binnen twee maanden na de verzending van de Beslissing van 9 oktober 1981. De eerste betaling, welke betrof de periode 1 juni 1979 tot 1 december 1981, heeft plaatsgevonden op 8 december 1981 d.w.z. na verzending van de Beslissing van 7 december 1981.

De uitkering werd berekend naar de individuele grondslag. Gelet op het bovenstaande is het bestuur van oordeel dat zo er al sprake is van schending van de rechtszekerheid deze schending in casu niet zo ernstig is dat alsnog over de periode 1 juni 1979 tot 7 december 1981 uitkering krachtens de AAW zou moeten worden verleend berekend naar de algemene in plaats van de individuele grondslag. Dit zou inhouden dat er nog een bedrag van ongeveer f 4700 netto zou moeten worden nabetaald.'

De Raad ziet, in aanmerking nemende, dat niet is bestreden, dat aan belanghebbende gelet op de geldende wettelijke bepalingen uitkering dient te worden verstrekt naar de individuele grondslag, geen aanleiding om te oordelen, dat het bestuur in het onderhavige geval de in de beslissing van 9 oktober 1981 ingesloten foutieve vermelding van de algemene grondslag niet binnen twee maanden, te weten bij de Beslissing van 7 december 1981, mocht herstellen, zonder verplicht te zijn de betalingen over de periode van 1 juni 1979 tot 7 december 1981 alsnog op de onjuiste basis uit te betalen.

De Raad hecht hierbij betekenis aan:

- de omstandigheid, dat aan belanghebbende uitsluitend betalingen zijn gedaan naar de individuele grondslag;
- de omstandigheid dat niet is gebleken en dat ook geenszins aannemelijk is, dat belanghebbende in het vertrouwen op de juistheid van de Beslissing van 9 oktober 1981 handelingen heeft verricht, waardoor zij ten gevolge van de ongedaanmaking van de beslissing in een ongunstiger positie is gekomen dan wanneer zij niet op de juistheid van die beslissing had vertrouwd.

De Raad wil nog opmerken, dat hij in de gedingstukken geen aanwijzing heeft gevonden, dat de toezending aan belanghebbende van de Beslissing van 7 december 1981 is vergezeld gegaan van enigerlei uitleg. Naar zijn oordeel was tot het verstrekken van uitleg in casu wel degelijk aanleiding. Dat het hier ging om herstel van een fout op betrekkelijk korte termijn en voordat betalingen waren geschied, kan daaraan niet afdoen.

Uit het vorenstaande volgt, dat dient te worden beslist als onder III aangegeven.

III. Beslissing

De Centrale Raad van Beroep,

Recht doende in naam der Koningin!

Vernietigt de aangevallen uitspraak, voor zover daarbij is bepaald, dat aan belanghebbende gedurende de periode van 1 juni 1979 tot 7 december 1981 uitkering toekomt krachtens de algemene grondslag;

Verklaart het in eerste aanleg ingestelde beroep in zoverre alsnog ongegrond;

Bevestigt de aangevallen uitspraak voor het overige.